

List učenika
Osnovne škole Grabrik
Šk. god. 2015./2016.,
Karlovac, lipanj 2016.,
broj 21

4 25 godina OŠ Grabrik

22 Zvijezda u školi

6 Topla riječ učitelja i osmijeh djece čine pravu snagu svake škole

23 Intervju s Bojanom Meandžijom

8 Proslavili smo dostojno četvrt stoljeća naše škole

24 Književni susret s Jasminkom Tihi-Stepanić

10 Jubilarna 15. znanstveno - kreativna subota

25 Osvrti na knjige

12 Natjecanja

26 Kućni ljubimci

14 Literarne stranice

24 Posjet zoološkom vrtu

18 Nije lako biti odrastao

28 Sportske stranice

18 Dnevnik Alessandra M.

30 Nevjerojatne činjenice o internetu

20 Rekli su zbogom, rekli su doviđenja

31 Strip

IMPRESUM

GRABRIĆ
List učenika OŠ GRABRIK,
br. 21 - godina XV., lipanj 2016.

Kontakt:
47000 KARLOVAC, Bartula Kašića 15
Tel./fax: 047/422-962

E-mail: os-karlovac-005@skole.t-com.hr

Za izdavača:
Željka Škot, ravnateljica

Glavni urednik:
Marija Skočibušić, 7.d

Koordinator:
Vesna Mance

Uredništvo:
Vera Eror, 7.d, Sara Italo, 7.c, Petra Merkaš, 7.c,
Estela Murganić, Ivana Štenta, Ema Vučinić, Ema
Mađar, 7.b, Luna Jović, 7.c

Urednici - suradnici:
Jasmina Starešinić, Darija Begegin, Zlata Lukšić,
Mirela Matešić, Ivana Maradin

Koordinator graf. oblikovanja:
Zdravka Mrežar

Grafičko oblikovanje i tisak:
Tiskara Pečarić&Radočaj, Karlovac

Naklada: 400 primjeraka

Lipanj 2016 .

RIJEČ RAVNATELJICE

Povodom 25 godišnjice škole s ponosom mogu reći kako sam dio bogatog života od 1997. godine kao učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture, a od 2011. godine ravnateljica škole.

U svom radu imala sam priliku upoznati divne učenike i njihove roditelje, a isto tako brojne marljive i odgovorne učitelje.

Tijekom ovih dvadeset i pet godina škole, u klupama je sjedilo 3157 učenika, a o njihovom odgoju i obrazovanju brinulo je ukupno 332 djelatnika. Oni su svojim bogatim raznovrsnim aktivnostima obilježili rad škole koja je i danas prepoznatljiva u samom Gradu, Županiji i šire.

U životu svakog djeteta i njegovih roditelja škola nije samo obrazovanje, nego i važno događanje. S toga nastojimo biti škola kreativnog i poticajnog ozračja te suvremenih metoda kojima se oblikuje mladi čovjek otvoren i spreman za susret s daljnjim obrazovnim, profesionalnim i životnim izazovima.

Otvorenom komunikacijom nastojimo stvoriti toplo, sigurno i poticajno okruženje za osobni rast i razvoj učenika te učimo jedni od drugih, pomažemo jedni drugima i aktivno slušamo jedni druge pazeći pritom na individualnost učenika.

Povijest naše škole satkalo je dvadeset i pet generacija učenika. Svih tih godina ugrađivali smo u naše učenike temeljne vrijednosti a to su: znanje, odgovornost, kreativnost, poštovanje i tolerancija. Ponosna sam na bivše i sadašnje učenike koji su školu zastupali znanjem na raznim natjecanjima, vještinama na raznim smotrama i aktivnim radom u mnogim projektima. Ponosna sam na mlade i starije učitelje koji, svatko na svoj način, pridonose razvoju učenika.

Sretna sam što radim u školi u kojoj se osjeća zajedništvo, razumijevanje i pozitivna, pokretačka atmosfera.

Željka Škot, ravnateljica

25 GODINA OSNOVE ŠKOLE GRABRIK

Rasli smo s gradom i s osmijehom novih proljeća

Kako se naš Karlovac povećavao i rasli novi dijelovi grada, tako se javila potreba za novim školskim prostorom. U prvoj fazi OŠ Grabrik radila je kao četverogodišnja škola, a 12. srpnja 1990. godine donesena je odluka o osnivanju OŠ Grabrik – pune osnovne škole sa svih osam razreda. Okoliš još nije uređen, ali po livadi u vrijeme odmora rasulo se mnoštvo djece.

Školska godina 1991./1992. prva je godina rada nove škole od 1. do 8. razreda. Nažalost, to je i prva ratna godina. Školu ne ukrašava cvijeće, dvorište ne ispunjavaju dječji glasovi. Satovi ne završavaju uobičajenim školskim zvonom... Lijepo i mlado lice škole kao da je prerano ostarjelo.

Prvi rujanski dani 1993. prolaze puni straha. Jedna je želja i jedna misao: mir. Školska godina 1993./1994. otpočela je tek 25. listopada, sa šest tjedana zakašnjenja, a utočište smo pružili i prognaničkoj školi Slunj, koja u prostoru OŠ Grabrik radi još od 26 listopada 1992., i to s 14 razrednih odjela.

Ni u školskoj godini 1994./1995. prave sigurnosti nema. Grad je još uvijek uz prvu crtu bojišnice. U ovoj je školskoj godini organizirana i prehrana za sve učenike. Škola odiše optimizmom iako nas vreće pijeska još uvijek upozoravaju na nesigurnu stvarnost.

U školsku godinu 1995./1996. ulazimo uzbuđeni, zahvalni i ponosni. „Oluja“ je u naše domove, našu školu i u naš život vratila mir. Rastu želje, a najveća je od njih dogradnja treće etape škole. 31. svibnja 1996. tadašnja ministrica prosvjete gđa Ljilja Vokić svečano je položila kamen temeljac za gradnju nove školske sportske dvorane.

Nova školska godina donosi novine, ali i novine. Dobili smo i vlastiti školski list – Grabrić.

Nakon odlaska prognaničke OŠ Slunj život škole obogaćen je radom školske knjižnice u novouređenom, primjerenom prostoru. Sljedeće će školske godine

Karlovačka županija prvi put sudjelovati u Školi stvaralaštva *Novigradsko proljeće*. Predstavljat će je, naravno, učenici naše škole.

I u školskoj se godini 1998./1999. nastava TZK odvija u učionici. Radovi na dvorani ne napreduju brzinom kojom bismo svi željeli. Ipak, napravljen je još jedan mali korak naprijed: uređen je park između dvaju školskih krila.

Na kraju školske godine 1999./2000. prvi smo put odlukom UV izabrali učenika generacije. To je Marija Ratković, odlična učenica 8.a razrednog odjela.

U školskoj godini 2000./2001. napokon smo dočekali i završetak gradnje školske sportske dvorane. Izgradnju objekta površine 1850 m² u kojem se upravo nalazimo financiralo je Ministarstvo prosvjete i sporta u suradnji s gradom i županijom.

OŠ Grabrik je lijepa, nova škola... Ima dobro opremljenu informatičku učionicu, školsku knjižnicu koja je smještena u namjenskom prostoru, a ove školske godine je i proširena. Tako su nastavnici u sklopu knjižnice dobili svoj kabinet, a novoizgrađena sportska dvorana u punoj je funkciji. Školski okoliš još uvijek nije uređen...

U školskoj godini 2002./2003. naši su učenici, uz brojna natjecanja i smotre, sudjelovali i na Međunarodnom festivalu djeteta u Šibeniku gdje su izložili svoj zajednički rad. Likovni uradak naših učenika odabran je u stalni postav koji će biti izložen u UNESCO-u u Parizu.

Uz brojna natjecanja znanja i sportska natjecanja, u kojima su sudjelovali učenici naše škole i na koje smo posebno ponosni, izdvaja se projekt „Prava djece i adolescenata“ kojim je našu školu i grad Karlovac u talijanskom gradu Alessandriji predstavljala Sanja Barić, učenica 7. a razrednog odjela. U projekt su bile uključene i druge europske države.

Školske je godine 2004./2005. naša škola bila uspješan domaćin – organizator i sudionik državnog Natjecanja i izložbe likovnog stvaralaštva LIK – 05. Uspjehu sudjelovanja i organizacije svojim je znanjem i radom mnogo pridonijela učiteljica likovne kulture naše škole gđa Vanja Krmpotić, član državnog Povjerenstva.

U šk. god. 2005./2006. osnovano je Vijeće učenika u čijem radu sudjeluju predstavnici učenika svih razrednih odjela. Naši su učenici vrlo uspješni u različitim područjima, a posebno se ističu Josip Grgurić, državni prvak iz hrvatskoga jezika, i Sandra Rašić s osvojenim 2. mjestom na državnom Natjecanju iz njemačkoga jezika.

Školsku će godinu 2006./2007. OŠ Grabrik pamtiti kao dobar domaćin. Škola je svoja vrata otvorila sudionicima Gradske smotre LIDRANO, Županijskog natjecanja iz engleskoga jezika i Regionalnog natjecanja iz matematike. I još nešto: u šk. god. 2006./2007. prvi smo put proslavili ovaj dan, svoj dan, Dan OŠ Grabrik. Školski okoliš još uvijek nije uređen...

U školsku godinu 2007./2008. ulazimo obogaćeni mnoštvom projekata u koje se uspješno uključuju i učenici i učitelji, a radu i djelovanju OŠ Grabrik pridonosi i novoorganizirani produženi boravak. U produženi boravak uključeno je 60 najmlađih učenika naše škole.

Školsku godinu 2008./2009. kao i buduću 2013./2014. obilježio je odlazak u mirovinu čak šestero učitelja naše škole, ali sve nas, učitelje, uvijek objedinjuje jedan osjećaj: volim djecu koju treba obrazovati da odrastu i sazriju, da žive... Naravno, ni roditelje ne smijemo zaboraviti!

Od 182 nastavnih dana u školskoj godini 2010./2011. 30-ak ih je obilježeno na poseban način: priredbom, izložbom ili susretom, učenici i učitelji uključeni su u 10-ak različitih projekata, na državnim natjecanjima i smotrama našu je školu predstavljalo 9 učenika, nagrađeno je 12 učenika 8. razreda, a učenicom generacije proglašene su čak tri učenice. Čarobne brojke, zar ne?

Važan dio školskog života čini suradnja s različitim institucijama i kulturnim ustanovama našega grada i Republike Hrvatske. Školska godina 2011./2012. broji čak 60-a različitih prigoda u kojima je ta suradnja uspješno ostvarena.

U školskoj smo godini Dan škole obilježili otvorenim danom pod nazivom „Ispod krova plava“. Obnovljeno je svima znano naše plavo krovništvo.

Sa školskom godinom 2014./2015. uistinu kroćimo u 21. stoljeće i postajemo digitalno zrela škola. Imenike - velike knjige s popisom učenika i rubrikama za ocjene – zamijenila su računala, a e-dnevnik se pokazao kao brz, pouzdan i jednostavan način vođenja pedagoške dokumentacije. Čini se da smo na dobrom putu iako prilaz školi još uvijek nije uređen!

*Novinarska grupa uz stručnu pomoć
Darije Begedin, prof.*

Topla riječ učitelja i osmijeh djece čine pravu snagu svake škole

Četvrt stoljeća i nije neko vrijeme za beskonačnost u koju smo uronjeni, no za život čovjeka - prilično puno vremena: čak 25 godina. Eto, toliko i još nešto više, prošlo je od njihovih početaka u ovoj školi. Zanimljivo, burno vrijeme ispunjeno radosti, tugom, suzama, osmjesima, brigama, strahom... Jer, nedugo nakon njihovog dolaska počeo je rat.

Bogdanka Conjar započela je radni vijek u našoj školi 1991. godine. Učila je od Dragice Pađen, Marice Radović, Nevenke Luketić, Jane Žutić... kako se planira, kako se postiže radna atmosfera, kako se razgovara s roditeljima i održava dobar roditeljski... Učila je od Dragice Eror kako raditi s djecom s teškoća-

ma, kako prilagoditi sadržaje, kako pristupiti i postupiti... kako prije svega biti čovjek, a onda sve ostalo. Sve ono što se ne uči na fakultetu, naučila je od svojih kolegica.

Te iste godine započela je radni vijek i Ana Stanisavljević, naša vrijedna računovotkinja. Iako se u početku radilo ručno: obračun plaća, pisanje virmana, pisanje isplatnica za službena putovanja, iste godine dobila je računalo i program za financijsko poslovanje. Ipak je bilo lakše-radila je paralelno na papiru i na računalu. Svih tih godina neprekidno se usavršavala i hvatala s novitetima kako u tehnici tako i u programskoj podršci. Kaže da je danas apsolutni ovisnik o tehnici, a i o internetu. Zaklju-

čuje da se posao povećava iz godine u godinu, ali isto tako i mogućnost i brzina njegova izvršavanja

Davne 1991. godine vrata naše škole otvorila je i Željka Milašinčić, učiteljica razredne nastave. Bilo je ratno vrijeme i bilo je teško. Rekla nam je da je nastava bila organizirana putem radio-emisija, djeca su bila preplašena, ali ljudi koji su je okruživali bili su ispunjeni toplinom i svi djelatnici sačinjavali su "školsku obitelj". Danas se trudi pomoći mladim učiteljima i koliko god se mijenjali udžbenici i programi- jedno je uvijek isto, topla riječ učitelja i osmijeh djece te njihova iskrena riječ je ono što je najvažnije u životu i radu jednog učitelja.

Te ratne godine svoj radni vijek započela je i Tatjana Kasunić, učiteljica razredne nastave. Kaže da su prve testove kopirali pomoću indiga (tamnoplavog papira koji je ostavljao otisak na drugoj strani), sve su pisali rukom, a učenici su zadatke prepisivali s ploče. Nastavni listići i tiskani testovi bili su rijetkost. Danas, priznaje da je sve drugačije - čuda tehnike: računala, e-dnevnici, projektori... Tjelesni odgoj se održava u modernoj dvorani. Djeca su otvorenija, brbljavija, nemirnija, a učitelji se sve manje druže jer su nam "kolege" postala računala i laptopi. Nedostaju joj oni stari dani druženja i razmjenjivanja iskustava.

Jasna Zdjelar, naša vrijedna spremačica otvorila je vrata ove škole iste 1991. godine. Kaže da je bila sretna što može raditi među djecom, a ona su tada bila otvorenija, iskrenija i spremna za razgovor. Primjećuje da današnja djeca imaju poštovanje prema starijima i obraćaju se s dozom ozbiljnosti. Zadovoljna je svojim poslom i ljudima s kojima radi, a djeci se prilagodila jer i sama ima djecu pa nije uvijek sve kako odrasli žele.

Profesorica Nada Škrtić započela je svoj radni vijek u OŠ Grabrik iste 1991.godine: „I potrajalo je prilično dugo“, dodala je te nastavila: „Ono u čemu sebe vidim privilegiranom u odnosu na druge učitelje je činjenica da učenike koje podučavam upoznajem tijekom svih osam godina, od njihove sedme pa do petnaeste godine. Tako mi pred očima prolaze dječja lica od faze kada im ispadaju zubi i kad ne znaju niti zatvoriti školsku torbu, pa sve do tinejdžerski našminkanih lica i prkosnih pogleda. Koliko je tu vremena i prilika za ostaviti

vlastiti trag u nečijem životu! Čak me pomalo i plaši ta misao, jer odgovornost je velika. No upravo takvi emotivni trenutci i sjećanje na njih daju draž ovom poslu i čine ga lakšim.“

Iste 1991.godine stručnom timu prosvjetnih radnika pridružila se i Ružica Halovanić, profesorica engleskog jezika. Mlada i puna entuzijazma pristupila je novim izazovima. U pristupu djeci uvijek je zahtjevna i metodična s toplim osmijehom podrške. Vjeruje da se uvijek može bolje i više ako to istinski želimo.

Vrata ove škole otvorila je pred 25 godina i Zlata Lukšić učiteljica hrvatskog jezika. Bila je oduševljena školom punom svjetlosti, prostranim kabinetima prilagođenim i uređenim za svaki školski predmet. Sreću i bezbrižnost umjesto školskog zvona narušio je zvuk sirene za ratnu opasnost. Slijedile su godine strepnje, dani bez nastave provedeni u skloništim. „Naša škola je bila ranjena, ali ne i uništena. Radosno smo krenuli dalje. Škola je opremljena novim edukativnim pomagalicama i ubrzo smo umjesto s dnevnikom pod rukom krenuli u razred s laptopom“, dodala je gospođa Lukšić. Zaključuje da svaka generacija stasa s novim izazovima i promjenama koje traže ne prestano usavršavanje.

Vjeroučitelj Antun Vuksan rekao je da ga rad s djecom uvijek čini zadovoljnim i ispunjenim. U početku njegovog radnog vijeka djeca su bila više zainteresirana za vjeru i vjerski život. Po njegovu sudu možda je to bilo zbog rata jer je smrt prijetila u svakom trenutku. Kaže da je danas puno drugačije. Djeca dolaze na vjeronauk, ali nažalost ne žive ono što uče. Okruženje njihovog života je drugačije od onog što se uči na vjeronauku i to ih jako zbunjuje. Generacije učenika koje odlaze potvrđuju pozitivan stav i prepoznavanje iskrenog pristupa u radu.

Nizale su se generacije, a s njima novi zahtjevi, nove ideje, nove reforme, propisi i popisi, pravilnici... Rasla je naša škola i mijenjala se sa svakim naraštajem učenika, sa svakim dolaskom nove ekipe učitelja. Rasli su s njima spoznajući da pravu snagu svake škole čine upravo oni učitelji i njihovi učenici. Oni su djelić te snage i promjena. Sretni su zbog toga.

Tekst preoblikovala Marija Skočibušić, 7.d

Proslavili smo dostojno četvrt stoljeća naše škole

Škola Grabrik najveća je, ali i najmlađa karlovačka škola. Dana 18. ožujka, proslavili smo 25 godina rada, a ujedno smo obilježili i Dan škole prigodnom priredbom. Iako se taj dan već tradicionalno obilježava prvog dana proljeća, ove smo godine zbog proljetnih praznika malo uranili.

Posljednji dan nastave prije proljetnih praznika, učenici razredne i predmetne nastave izveli su razne nastupe koje su marljivo pripremali proteklih tjedana i tako predstavili svoje razredne odjele. Bilo je tu i pjesme, plesa, recitacija, debata, glume i drugih aktivnosti kojima su zabavili brojnu publiku te pokazali kako u našoj školi ima mnogo darovite, maštovite i kreativne djece.

Ugodno su nas iznenadili i nastupi bivših učenika naše škole: Marije Ratković, Karla Bartolca, Mihaela Javorovića, članova Dramskog studija Zorin dom te naših spretnih i vridnih karlovačkih mažoretkinja

Što smo sve postigli u ovih 25 godina rada, vidjeli smo u pauzama između nastupa učenika, u filmskom uratku naše bivše učenice, a danas poznate karlovačke novinarkе, Ivane Belančić. Govorila je o povijesti škole, osvrnula se na ratne godine i naše početke, istaknula uspjehe učenika i ukratko predstavila najznačajnije projekte koje smo realizirali u ovih 25 godina postojanja. Neki od njih su: školska kuhinja, dvorana koja je danas u punoj funkciji, knjižnica i drugi. Ono zbog čega žalimo jest neuređeni školski okoliš, ali nadamo se da će i to biti uspješno riješeno do neke iduće godišnjice.

Priredba je završila zahvalom naše ravnateljice Željke Škot koja nam je poželjela sretne blagdane. Nismo mogli poželjeti bolji početak dugo iščekivanih proljetnih praznika.

Ivana Štenta, 7. b

*Tema ovogodišnje Znanstveno-kreativne subote jest:
I ja ću biti Baltazar, a iznijelo ju je 13 najrazličitijih radionica
koje je obišao i predstaviti će naš novinarski tim.*

Još jedna, petnaesta po redu, Znanstveno-kreativna subota organizirana je 21. studenoga 2015. u prostoru OŠ Grabrik.

Interes učenika i ovaj put bio je ogroman za brojne radionice koje su osmislili voditelji radionica, članovi tima za rad s potencijalno darovitim učenicima.

U radionicama su sudjelovali učenici naše škole, ali i učenici još nekih karlovačkih škola:

OŠ Mahično, OŠ „Braća Seljan“, OŠ Turanj, a po prvi put sudjelovala je i jedna zagrebačka škola, OŠ Frana Galovića, tako da se suradnja s učenicima širi i izvan granica Karlovačke županije.

Tema ovogodišnje Znanstveno-kreativne subote jest: *I ja ću biti Baltazar*, a iznijelo ju je

13 najrazličitijih radionica koje je obišao i predstaviti će naš novinarski tim.

Prva radionica *Geometrija umjetnosti i umjetnost u geometriji* (voditeljice: Nada Škrtić i Zdravka Mrežar) pokazala je učenicima kako pomoću različitih geometrijskih likova možemo stvarati nove likove.

U radionici *Soma slagalice* (voditeljice: Tea Borković, učenice Lucija Cvitak, 8.a i Anamarija Buneta, 8.b) sudionici su najprije po nacrtu konstruirali kocku, a potom soma slagalicu koja se sastoji od 7 dijelova, odnosno 7 kocaka složenih prema zadanom rasporedu. Krajnji cilj je od 7 dijelova sastaviti kocku, a to se može napraviti na 240 različitih načina.

Treća radionica pod nazivom *Želim biti astronaut* (voditeljice: Tea Borković i učenica Lucija Mešić) osvijestila je svojim sudionicima organizaciju Međunarodne svemirske postaje, život astronauta te njihova istraživanja, a onda nakon pogledane prezentacije i kratkog filma učenici su crtali strip.

Lutka – pokretač dječje mašte (voditeljice: Jadranka Žugčić i Maja Cindrić) ime je četvrtke radionice u kojoj su učenici naučili o povijesti kazališnih lutaka i lutkarskom kazalištu te se na vrlo kreativan način i sami okušali u izradi lutaka. Obilaskom radionice saznali smo da su učenici vrlo zadovoljni svojim uradcima, dok je Katja iz 1.b kazala da joj je zanimljivo jer može odabrati kakvu lutku želi napraviti.

Profesorica matematike Daniela Marčetić osmislila je tri radionice koje se temelje na optičkim iluzijama pa ih je tako i nazvala: *Draga, smanjio sam djecu – optičke iluzije 1, Zavrti svoju percepciju! – optičke iluzije 2 i Zašto mozak griješi? – optičke iluzije 3*. Pritom su se učenici educirali iz područja psihologije, tj. kako percipiramo pojava oko sebe, ali i biologije, kako funkcioniše ljudsko oko, odnosno fenomen tromosti oka. Kreativni dio bio je posebno zanimljiv sudionicima ove radionice jer su sastavljali Beuchetov stolac, a potom fotografirali dvije osobe, jednu ispred druge. Iluzija na fotografiji ostvarena je na način da je pokazivala jednu osobu znatno manju od druge... Naravno, i ostale iluzije bile su izuzetno dojmljive.

Vulkanske čarolije radionica je iz područja kemije koju je osmislila prof. Slađana Cvitičanin, ali su je vodili učenici 8. razreda naše škole. Sudionici su kemijskim pokusima dočaravali lavu koja je izlazila iz vulkanske planine, ali su je učenici proizveli i u plastičnim bocama.

Biologija u hijeroglifima povezala je dvije znanosti: biologiju i povijest pa su se učenici najprije prezentacijom upoznali s poviješću hijeroglifa, a potom su ih sami ispisivali na papirusu te igrali različite igre na temu hijeroglifa. Posebno zanimljiva je igra Biomida koje su osmislile učenice 7.b razreda, a sudionici rado igrali. Naš novinarski tim pogledao je mikroskopom i jednostanične organizme, a i glasao za najbolji model stanice koji su izrađivali učenici svih 7. razreda naše škole.

U učionici Informatike organizirana je vizualno dojmpljiva radionica *Hologram* koju su vodili učenici 7. razreda Mateo Dokić i Luka Boljkovac uz mentorstvo profesorica Jasmine Božičević i Božice Krpes Pregun.

Tena iz 7.a objasnila nam je sadržaj ove radionice. Najprije je napravila nacrt za hologram, zatim ga precrtala na prozirnu plastičnu foliju i od dijelova oblikovala prozirnu piramidu bez vrha. Piramida se kasnije stavi na tablet koji projicira munje, a munje se šire prozirnom piramidom.

Dvije kreativne radionice bile su posvećene popularnom liku crtića, profesoru Baltazaru koji je i lajt motiv naše Kreativno-znanstvene subote.

Jedna radionica je *Tko je profesor Baltazar?* (voditeljice : Marina Felić, Gordana Bešenić i Anita Vrbanić) u kojoj su sudionici saznali sve o nastanku i povijest crtića o Baltazaru. U kreativnom dijelu učenici su izrađivali vlastite izume poput Baltazarovih. Naš novinarski tim svjedočio je domišljatim izumima učenika koji su osmislili stroj za reciklažu smeća, stroj za pisanje zadaća, stroj za proizvodnju bombona i mnoge druge.

U glazbenoj radionici *Bal Bal Baltazar*, voditeljica Renate Sumine i Renate Kučan, učenici su se upoznali s glasom kao instrumentom, pjevali poznatu pjesmicu Bal Bal Baltazar s početka svakog crtića o Baltazaru, a zatim u kreativnom dijelu ukasili slušalice za pametne telefone.

Posljednja, trinaesta radionica moćnog je naziva *Vatra* (voditeljice: Boža Krznarić i Ines Streljak) kojom su se učenici podsjetili kako vatra nastaje, a zatim su u izrađivali različite oblike od drvaca šibica.

Na kraju najljepši dio – prezentacija uradaka svih radionica. Učenici su u predvorju škole rado pokazali rezultate svog rada u radionicama. Bila je to prava svetkovina znanosti i kreativnosti!

U tom trenutku zaustavili smo i pitali idejnu začetnicu cijele priče znanstveno-kreativnih subota, učiteljicu Bogdanku Conjar, kako je zadovoljna današnjim radom i organizacijom. Kazala je da je danas održan rekordan broj radionica, da su prvi put sudjelovali učenici izvan Karlovačke županije te da su tijekom održavanja proteklih četrnaest znanstveno-kreativnih subota *narasli, stasali* u idejama i zainteresiranosti za ovakav način rada s učenicima. Otkrila nam je i planove za sljedeće polugodište. Naime, u travnju ćemo se ponovo družiti, ali u potpuno novim, inovativnim radionicama.

Zahvalili smo učiteljici Bogdanki i umorni, no ispunjeni lijepim dojmovima i obogaćeni novim znanjima napustili školu.

*Novinarski tim Znanstveno-kreativne subote:
Laura Balta, 5.b, Marijan Pablo Pavan, 5.b i
Nikolina Vuković, 5.b*

Oni su najbolji...

NATJECANJE IZ HRVATSKOG JEZIKA

Ovogodišnje 21. državno Natjecanje iz hrvatskog jezika održavalo se od 27. do 29. travnja 2016. u Zadru. Osnovna škola koja je na sebe preuzela sve detalje organizacije ovog Natjecanja nosi ime upravo pjesnika, prevoditelja, preporoditelja i vojnika 19. stoljeća – Petra Preradovića.

Nakon dolaska u Zadar u popodnevnim satima 27. travnja smješteni smo u Hotelu Donat, u turističkom naselju Borik, a zatim smo upoznali i naše domaćine iz OŠ Petra Preradovića koji su pripremili svečanu priredbu otvorenja Natjecanja, kao i članove Državnog povjerenstva koji su nam zaželjeli dobrodošlicu i uspjeh u natjecanju.

Sljedeći dan, 28. travnja uputili smo se prema OŠ Petra Preradovića gdje smo pisali test dok smo

se popodne oduševljavali ljepotom i znamenitostima Zadra.

Zadnji dan našeg boravka u Zoranićevu gradu bio je rezerviran za proglašenje pobjednika, dodjelu priznanja, pohvalnica i zahvalnica te zatvaranje Natjecanja.

Naši domaćini su ponovno pripremili svečani program zatvaranja Natjecanja, a mi smo se, nekako, s tugom polako rastajali. Osim prekrasnog iskustva i novih prijateljstava razveselio me i postignut rezultat – osvojeno deveto mjesto.

Zahvaljujem svojoj mentorici Jasmini Starešinić na velikoj podršci koju mi je pružila tijekom priprema i samog natjecanja.

Lana Paulić, 7.b

DRŽAVNO NATJECANJE IZ ENGLESKOG JEZIKA

Dana 11. travnja, zajedno s nastavnicom Nadom Škrčić, otputovala sam na Državno natjecanje iz engleskog jezika koje se održalo na otoku Krku, u mjestu Krk. Bila sam uzbuđena i nisam znala što me točno tamo očekuje. Na putu do Krka upoznala sam djevojku iz Jastrebarskog koja se također natjecala u kategoriji osmih razreda.

Prvoga dana pisala su se dva od tri dijela ispitivanja eseja na zadanu temu i poznavanje engleskog jezika (gramatika, razumijevanje pročitanog teksta, slušanje, kultura i običaji engleskog govornog područja).

Tema eseja bila je „Najgora nevolja u koju si se ikad uvalio“ što me na početku iznenadilo jer ne upadam često u nevolje pa mi je nedostajalo ideja.

Na kraju je moj esej bio u potpunosti izmišljen, što, naravno, nikome nije bilo važno. Poslijepodne smo razgledali Stazu glagoljice i gradić Bašku. Na povratku s izleta dočekali su nas privremeni rezultati pismenog dijela natjecanja i bila sam četvrta od 37 natjecatelja. U početku nisam mogla vjerovati i bila sam sigurna da se netko zabunio.

Drugi dan polagali smo govorni dio ispita na kojem smo iz mnoštva slika izabrali jednu i o njoj morali što duže pričati. Možda se čini jednostavno, no uopće nije. Ispitivači također postavljaju nekoliko pitanja za „opuštanje“ (kao da se netko pred komisijom može opustiti) te se potom izvlači još jedno dodatno pitanje. Nakon toga, razgleda-

li smo grad Krk i nagradili se poznatim lokalnim specijalitetom - tortom „krčka kneginja“. Najgori dio natjecanja je bilo čekanje konačnih rezultata. Na kraju sam ostala na četvrtom mjestu s 88 od mogućih 100 bodova.

Ovo natjecanje je za mene bilo jedno predivno iskustvo. Iako je bilo pomalo stresno i naporno, upoznala sam i družila se s učenicima iz svih krajeva Hrvatske i smatram da su svi koji su došli na ovo natjecanje pobjednici jer su stvarno detaljno i vrlo male razlike odlučivale o našoj konačnoj poziciji. Dobar je osjećaj kad zamisliš kako te je tvoje znanje i trud dovelo među pet najboljih u državi.

Lucija Grbac, 8.b

58. NATJECANJE MLADIH TEHNIČARA

Ove godine sam sudjelovao na Državnom natjecanju Mladih tehničara u Primoštenu (30. 3. - 1. 4. 2016.). Iz iste kategorije sam osvojio prvo mjesto na Županijskom natjecanju. Predstavljao sam ZTK Karlovac i OŠ Grabrik u kategoriji robotskog spašavanja žrtve. Zadatak je bio napraviti autonomnog robota koji bi savladao poligon prateći crtu i na kraju odveo žrtvu (limenku) u sigurnosnu zonu (crni kut). Na putu su mu se mogle nalaziti svakakve prepreke, ležeći policajci, kosine i prekidi na crti. U ukupnom poretku zauzeo sam 11. mjesto, a ostali predstavnici Karlovačke županije su također osvojili odlične rezultate.

Emil Gajšak, 7b

52. DRŽAVNO NATJECANJE IZ BIOLOGIJE

UTJECAJ BAVLJENJA SPORTOM NA RAST NOKTIJU NA RUKAMA

Na 52. Državnom natjecanju iz biologije održanom od 21.4. do 24.4. u Đurđevcu sudjelovale smo s istraživačkim radom „Utjecaj bavljenja sportom na rast noktiju na rukama“.

Ciljevi rada bili su odrediti prirast noktiju (slobodnog vrška) na ruci kod učenika koji se bave i ne bave sportom i onih koji sviraju instrumente, prikazati da najviše rastu nokti na dominantnoj ruci proučavajući ljevoruke i desnoročke učenike. Također, željele smo povezati bavljenje sportom s pojavom onimophagije (grizenja noktiju) kod djece od 11 do 15 godina te utvrditi koji sportovi utječu na najveći prirast noktiju na ruci. Istraživanje je provedeno na 126 učenika u dobi od 11 do 15 godina (5. do 8. razred) u OŠ Grabrik u Karlovcu. Učenicima u dobi od 11 do 15 godina koji se ne bave sportom niti sviraju neki instrument nokti rastu prosječno 1,21 mm u tjedan dana. Bavljenje sportom ubrzava rast noktiju. Djeci u dobi od 11 do 15 godina koji se bave sportom nokti na rukama prosječno narastu od 0,71-1,85 mm tjedno. Nokti na rukama najviše rastu mažoretkinjama, a najmanje košarkašima.

Od pet borilačkih vještina, najbrži rast noktiju na rukama imaju oni koji se bave aikidom. Od sportova s loptom na rast noktiju na rukama najviše utječe rukomet. Od sportova u kojima učenici ne upotrebljavaju loptu, nokti na rukama najviše rastu u gimnastici (1,53 mm tjedno). Brže rastu nokti na dominantnoj ruci. Ambideksterima dodatna aktivnost nije najvažniji faktor koji utječe na rast noktiju. 10,32% učenika OŠ Grabrik od 11 do 15 godina grize nokte svakodnevno. Dječaci češće grizu nokte od djevojčica.

Nakon predstavljanja i obrane rada te bodovanja pisanog uratka zauzele smo 6. mjesto s osvojenih 63 boda.

Zahvaljujemo učenicima na sudjelovanju u istraživanju!

*Lucija Cvitak i Paloma Pavan, 8.a
mentorica: Slađana Cvitičanin, prof.*

59. DRŽAVNO NATJECANJE MLADIH BIOLOGA

Ove godine sudjelovao sam na Državnom natjecanju iz biologije. Natjecanje se održalo u Đurđevcu, u trajanju od 21.4. do 24.4.2016. godine. Bilo je nekoliko predstavnika Karlovačke županije od kojih su dvije učenice osmih razreda naše škole. Natjecao sam se u katego-

riji znanja za sedmi razred. Natjecalo se petnaest učenika sedmih razreda. Konkurencija je bila jaka i u sveukupnom poretku zauzeo sam deseto mjesto. Na natjecanju smo se zabavili i bilo je to jedno lijepo iskustvo.

*Luka Boljkovac, 7.c
mentorica: Marina Špine Juraić, prof.*

Ruke

Ruke pišu lijepe poruke.
Ruke srca rišu,
srame se pa brišu.
Ruke imaju teške muke
dok smišljaju velike zaruke.
Ruke su vrijedne
dok čekaju neradne tjedne.
Jedne ruke pospremaju,
dok druge samo drijemaju.
Ruke grle mame
kada su umorne ili su same.

Kristijan Gušić, 3.b

Saša Gabrić, 4.a

Vlak

Jedan dugački vlak
imao je posao lak.
U kotačima je imao radost,
a u vagonima mladost.
Budućnost mu je bila sjajna
voziti putnike na određena bajna.
Vukao je wagone snažno,
paziti putnike bilo je važno.

Svako novo putovanje
tjeralo ga je na maštanje.
Tako je jednom usnuo
da je u more pljusnuo.
Šinje su kroz vodu išle
dok stanici nisu prišle.
Onda se zviždaljka čula
iz snova ga je prenula.
Bio je tako sretan
što je na suhom kapetan.

Petra Kubica, 4.b

Pjesma šumi

O šumo zelena,
O šumo mirisna,
O šumo velika, reci mi ti:
Kako medvojed u tebi spi?
Kao ptica let
Slobodan je tvoj šumski svijet.
Boli me kad te ljudi zagađuju
I ništa u svojoj glavi ne razrađuju.
Kako ne shvate
Da ptice sve rjeđe svrate
Da vuk nema dovoljno hrane
Da drveću otpadaju grane?
Ljudi dragi, zašto ne shvaćate
Da šumu jako zagađujete?

Ja ću vam reći što da radite:
**VIŠE RECIKLIRAJTE,
MANJE ZAGAĐUJTE!**

Lorena Peretić, 4.a

LEPTIRI

Leptiri su šareni,
veliki ili mali.
Po livadama cvjetnim
plešu ples u travi.

Ana-Marija Jurišić, 1. b

KIT

Morem pliva,
veći je od diva.
Boja mu je
siva!

Lucija Knežević, 1. b

Ena Veljaca, 8.b

DRAGA PRIRODO, DIJETE TE MOLI

Da budeš lijepa i zdrava
želi moja pametna glava.
Parkove prirode uljepšaj ti i
prirodu im povrati.
Životinje čuvaj ti.
Slonu u Africi malo vode daj.
Molim te da sve to napraviš da svi
budu sretni i zdravi.
A vi ljudi pomozite prirodi
il' ćemo vas staviti u tugu i skrb.

Vita Martinović, 2.c

ČUDOVIŠTE ISPOD KREVETA

Te večeri gledali smo napet film o rogatim čudovištima. Moje seke su skoro cijelo vrijeme žmirile, dok je film o čudovištima trajao, ali brat i ja smo uživali. Nama je bilo napeto i uzbuđljivo. Oprali smo zube i otišli u krevet. Seke su jedva zaspale jer im je film bio toliko strašan, a ja sam još dugo u noć razmišljao o rogatim čudovištima. Tko se još boji čudovišta? Svašta. To ne može biti stvarnost. Odjednom, usred kišne noći, krevet se počeo tresti. Otvorio sam oči i pomislio da je to moj braco koji me samo želi zastrašiti. Pogledao sam uokolo, ali ničeg nije bilo, a on je mirno spavao. Pokrio sam se po glavi, a krevet se još jače zatresao. „Umirao“ sam od straha. „Možda ipak čudovišta postoje“, letjelo je mojim mislima.

Kad se sve smirilo, skupio sam hrabrost i ustao. Upalio sam svjetlo na svom stolu i zavirio u mrak ispod kreveta. Ugledao sam tri čudnovata oka kako me uplašeno gledaju. Bio sam toliko znatiželjan da nisam ni pomislio na strah. Ne znam varaju li me to moje oči ili je to zbilja stvarnost. Hrabro sam se podvukao pod krevet i ugledao malo veselo čupavo stvorenje s tri velika, šarena oka. Zamislite, čudovište ispod mog kreveta! Ne znam tko je više bio u čudu i strahu. On ili ja?

Veselo sam se nasmiješio i pružio mu ruku prijateljstva. Bojažljivo ju je prihvatio i od tada smo postali najbolji prijatelji. Igrali smo se i družili svaki dan u parkovima na dječjim igralištima. Sve to smo radili poskrivečki. Nisam nikome pričao o njemu, a tko bi mi i vjerovao?

Naučio sam ga igrati nogomet, a on mene da budem kućno čudovište kada god to poželim. Uživali smo dok smo se družili. Zafrkavali smo cijelu svoju obitelj.

Skrivali smo se ispod kreveta, u ormarima, na policama i iza televizije. Kad je mama mislila da spavam, ja sam sjedio na polici i gledao strašne filmove. Kad sam morao pisati zadaću, zavukao bih se prijatelju iz razreda u ladicu i sve prepisao. Kad sam morao pospremati sobu i svoj radni stol, jesti ono što ne volim, pisati testove, čudovište bi to napravilo umjesto mene. Zaista sam imao najboljeg prijatelja. Jedne mračne večeri, dok je mama mislila da spavam, posjetili su nas roditelji mog najboljeg prijatelja čudovišta. Povelili su nas u Čudovišni grad. Ali to je jedna sasvim nova priča...

Cristiano Matić, 2.d

Tonka
Gradišar,
3.d

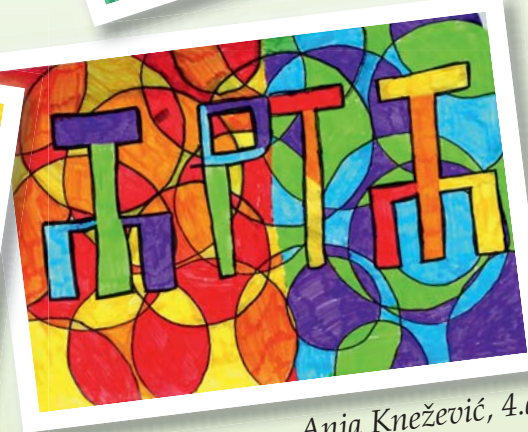
Sara Bogović, 4.b

Noa Majetić, 3.b

Allegra Žgela, 3.c

Anja Knežević, 4.a

Lara Mihalić, 4.a

Leonarda Lorković, 4.b

Lucija Božić, 4.d

Nika Uzelac, 4.a

Nikola Paulić, 4.b

Nina Mladenović, 4.b

LOPTA JE ČETVRTASTA

Lopta je četvrtasta,
more j e sivo.
Ako je drugačije,
ne znači da je krivo.

Treba gledat' život s više raznih strana,
jer ipak u svemu ima neka mana.
Ako pogledamo bolje, i tražimo dalje,
život nam nova iznenađenja šalje.

Treba uložiti mnogo truda,
i gledati ljude bez predrasuda.
Ne možemo gledati crno bijelo
ni dijeliti djecu a grad ili selo.

Zato bolje upoznajmo ljude,
jer mnogi za prijateljstvom žude.
Iako se jako trude,
različitosti odbijaju ljude.

Domagoj Keča, 8.a

Jesen u prirodi

U park moj
Jesen je došla
I donijela kišu

Ogrtač je raširila,
Lišća po parku razbacalo,
Udahnula sveži zrak
I vjetar gurnula u mrak

Kad jeseni kraj dođe
I tuga poljima prođe,
Ja slutim duge noći,
Lijek pute kojima valja poći,

Nika Vitas, 5.d

Kapljica napušta oblak

Konačno je došao i taj dan. Počinje kišiti.
Kapljice kiše primaju se za ruke i poput
Padobranca iskaču iz oblaka. Ali
Zapuhao je jak vjetar i kapljice su se
Razdvojile, svaka na svoju stranu. Odmahuju
Jedna drugoj jer znaju da se više
Neće sresti. Neke će zaliti rijeke, neke
Šume, planine ili kuće, a neke će završiti
Na kišobranima ili glavi kakoog prolaznika.
I dok će tako leći silne vode i
Bujice, slijevajući se jedna u drugu, možda
Se kapljice kiše ipak ponovno sretnu!

Iris Rupčić, 3.c

Da sam ja vjetar

Da sam ja vjetar bila bih jako
nježna i dobra.
Ne bih htjela da se djeca ne mogu
igrati vani, nego bih im napravila
lijepo vrijeme.
Nikada se ne bih smijala kad bi
neki drugi, zločesti vjetar otuphao
stvari.
Ja bih im sve te stvari vratila.
Ljepše se osjećam kao nježni vjetrić.

Znam da mogu,
ali ne želim jako puhati.

I sama znam da ljudima mogu
šešir s glave otuphati,
Kišobran iz ruke iščupati
Stranice knjige prolistati
Kad me naljute
i opasan vjetar postati.

Roza Grginčić, 3.d

TINTA

Po svim pjesmama
O tebi
Prolila sam tintu
I sada me bijeli zid
Podsjeća na tebe.

Kamenje i stabla,
Tmurno nebo i siva zgrada,
Zvuk suhog lišća i blijeda koža.

Bacila sam te
S mosta u rijeku
I mislila da ćeš otići
Zajedno s vodom.

Ne znam zašto sam te
Noćas pronašla,
Zašto ponovo pišem stihove
O tvojim očima
I zašto sam danas
Isti onaj maslačak ubrala i
Plamenom ga
U nestanak poslala.

Mislila sam
Da će bol teže disati,
Ali i dalje gledam
U blijede dlanove.
Još uvijek pratim
Vlakove.

Ugasila se ulična rasvjeta,
Vlakovi u zoru odlaze
Vjetar jenjava.
Ostajem.

Marija Skočibušić, 7.d

Luka Strahinić, 3.c

Matea Novković, 4.a

Maja Gašpar-Kozelj, 3.d

Sara Sertić-Orhanović,
3.d

Mia Findrik, 4.c

Magdalena Spudić, 3.d

Matea Novković, 4.a

NIJE LAKO BITI ODRASTAO

Tijekom obrade nastavne cjeline Racionalni brojevi učenici 6.c i 6.d razrednog odjela imali su zadatak da budu odrasli. Ponekad učenici pomisle da je odraslima lijepo jer ne moraju učiti za ispite, odgovarati matematiku, pisati domaću zadaću... No ponekad i oni imaju svojih briga. Često odrasli brinu kako pronaći i zadržati posao, kako prehraniti obitelj te kako platiti račune.

Tijekom tri tjedna učenicima je dodijeljen novi identitet i obiteljska situacija. Tako su neki bili oženjeni i imali su dvoje djece, dok su drugi bili samohrani roditelji. Neki učenici su bili saborski zastupnici, a neki nezaposleni. Neki su svoj "novi život" započeli s "plusom na računu", dok su neki počeli s minusom.

Svakog dana su dobivali kartice s uputama i zadacima. Učenici su dobivali plaću, plaćali račune, organizirali dječje rođendane i kupovali namirnice za obitelj. Svaka odlična ocjena smatrala se nagradom za dobro obavljen posao, a loša kašnjenjem s poslom i umanjivanjem novčane naknade. Učenici su vodili dnevnik svoje obitelji i potrošnje.

Na kraju su trebali odgovoriti na pitanja:

Jesi li si morao uskratiti nešto što si želio ili trebao?

Što misliš: kakav je osjećaj trebati nešto, a ne moći si priuštiti?

Što misliš: je li lakše biti odrastao ili dijete?

*Antonija Capan,
učiteljica matematike*

DNEVNIK ALESSANDRA M.

DOM ZA NEZBRINUTU DJECU

(3. ožujka 2016., četvrtak)

Današnji dan ostat će mi u lijepom sjećanju. Umjesto klasične nastave imali smo terensku nastavu humanitarnog karaktera. Dan prije svi učenici 6. C i 6. D razrednog odjela dobili su domaću zadaću da donesu čokoladu. Bio sam zaista ponosan jer nitko nije zaboravio zadaću. Čokolade smo zapakirali u veliku kutiju i svi zajedno otišli u Dom za nezbrinutu djecu. Kada su nas vidjela, djeca u domu bila su oduševljena. Podijelili smo im čokolade, a u znak zahvalnosti oni su nam otpjevali pjesmice.

Nadam se da su moji učenici naučili nešto iz ovog posjeta i shvatili da je roditeljska ljubav neprocjenjiva.

BOLOVANJE

(7. ožujka 2016., ponedjeljak)

Kada sam se ujutro probudio, glava mi je bila kao bundeva. Osjećaj umora od jučer ni nakon cijele noći spavanja nije prošao. Nažalost, niti temperatura. Nisam mogao takav na posao pa

sam nazvao ravnateljicu škole Mariju Mikšić i zamolio je za dan bolovanja. Vratio sam se u krevet.

Večer je. Nakon cijelog dana ispijanja čaja i odmaranja osjećam se bolje. Nadam se da ću sutra u školu. Nedostaju mi moji đaci.

PAUK

(8. ožujka 2016., utorak)

Dan je dobro započeo, ali loše završio. Vratio sam se na posao. S đacima sam vježbao i ponavljao gradivo za sutrašnji ispit. Nakon škole otišao sam u trgovinu igračaka kupiti poklon nećaku za sutrašnji rođendan. Tu je sve započelo. Prvo nisam mogao naći parking i nakon kruženja i kruženja automobilom uspio sam se parkirati. Zatim me izivcirala neljubazna prodavačica kada sam je zamolio za pomoć u odabiru poklona. Napokon, s poklonima u rukama (Lego kocke za nećaka i Barbie lutka za nećakinju), radovao sam se povratku kući. Tek tada je uslijedilo iznenađenje. Ili užas? Sigurno nešto od toga. Gledao sam kako mi pauk odvozi au-

tomobil. Sati su bili potrebni da bih se napokon našao u mirnom okruženju svoga doma.

Ne želim više misliti ni o čemu, samo neka ovaj dan što prije završi.

POSAO PROFESORA

(9. ožujka 2016., srijeda)

Već dugo planiram iznenaditi suprugu i odvesti je na vikend putovanje u Italiju. Jučerašnja kazna zbog nepropisnog parkiranja poljuljala je moju zamisao, ali i moj bankovni račun.

Današnji dan u školi nije protekao bez nesuglasica. Na odmoru su se potukla dva učenika, a podijelio sam i nekoliko jedinica zbog prepisivanja (teška srca!). Posao profesora bez sumnje jedno je od najljepših zanimanja. Učiti i odgajati djecu, učiti ih za život, velika je obaveza za koju treba puno ljubavi i strpljenja. Nadam se da sam ispravno postupio podijelivši te jedinice.

Kod kuće me dočekala ljutita supruga jer se pokvarila perilica za rublje. Na svu sreću, majstor je ubrzo popravio kvar, ali i mene „olakšao“ za 400 kuna. Putovanje u Italiju vidim u magli.

Dan je završio u veselom ročendanskom druženju s nećakom i nećakinjom, koji su se zaista razveselili poklonima.

UGODNO IZNENAĐENJE

(10. ožujka 2016., četvrtak)

U školi smo imali sastanak profesora koji je dan ranije najavila ravnateljica. Ugodno nas je iznenadila i svakom profesoru uručila novčanu nagradu koju je osiguralo Ministarstvo obrazovanja. Zaista lijepa vijest. Taj novac mi ionako treba. Svim silama se trudim uštedjeti za putovanje.

Ostatak dana proveo sam razmišljajući kako dodatno zaraditi.

OPUŠTAJUĆI DAN

(14. ožujka 2016., ponedjeljak)

U školi je dan protekao upravo onako kako svaki profesor priželjkuje. Svi učenici imali su domaće zadaće, nikoga nije bilo potrebno upozoravati i upijali su novo gradivo kao spužve.

Popodne je bilo radno, ali opuštajuće. Susjedi su slagali drva i zamolili me za pomoć. Naravno da sam pristao. Nagradili su me.

Dobar je osjećaj biti od koristi i pri tome zaraditi.

DAN ŠKOLE

(15. ožujka 2016., utorak)

Bliži se Dan škole. Ubrzano traju pripreme za priredbu. Škola slična na veliku košnicu. Probe se održavaju po hodnicima, učionicama i u dvorani. Zidovi se ukrašavaju prigodnim plakatima. Svi učenici su uključeni. Profesor Adrian Bokulić je zadužen za tonski dio. Smijeh, veselje i radost djece uljepšali su mi dan.

Još jedna lijepa vijest! Danas su mi uplaćeni svi prekovremeni sati i moj bankovni račun je više nego dovoljan za put u Italiju. Kakav dan!!!

PUTOVANJE U ITALIJU

(16. ožujka 2016., srijeda)

Napokon je provirilo sunce. Odlučio sam se za šetnju sa suprugom. Poslije bismo mogli i na kavu. Ona i ne sluti kakvo je iznenađenje čeka. Tako sam sretan što sam uspio zaraditi i uštedjeti dovoljno novaca za putovanje u Italiju.

Prije nego što sam utonuo u san, razmišljao sam o tome kako jedva čekam vikend i njenu reakciju kad joj to kažem.

ODRASLIMA NIJE LAKO...

(17. ožujka 2016., četvrtak)

Još jedan dan do priredbe i proljetnih praznika. Djeca su toliko ushićena da sam odlučio umjesto novog gradiva razgovarati s njima o tome je li lakše biti dijete ili odrastao. „Naravno, odrastao!“ u glas su vikala djeca uz objašnjenje kako odrasli ne moraju učiti za ispite, pisati domaću zadaću, odgovarati povijest, pisati sastavke... Zamislio sam se i odlučio im dati zadatak za projekt preko proljetnih praznika na temu „Odraslina nije lako“ ...

Alessandro Matić, 6. d

Učenici osmih razreda odlaze, čeka ih srednja škola. Uspomene, sjećanja na drage ljude ostaju.

8. A

U proteklih osam godina uživala sam u gotovo svakom trenutku, uz najdraže prijatelje i profesore. (Lucija, 8.a)

Najjačih 8. godina upravo je prošlo, upisi, problemi i brige, sve je to prošlo. Najboljim prijateljima govorim zbogom. Probleme smo riješili slogom, a ne drogom i alkoholom. Okrećem leđa i kročim u sutra, preko trnja do zvijezda u neka nova jutra. (Bruno, 8.a)

8. B

HVALA, ŠKOLO

*Hvala ti, ljepotice plavoga krova!
što si nam odškrinula svoja vrata
i za nas pretrpjela godine rata.*

*Hvala, učitelji, što godine s nama provedoste,
što nas u svijet brojki i slova uvedoste.*

*Hvala Vam za učionicu koja odiše dobrotom,
Vaše riječi zrače posebnom ljepotom.*

*Hvala Vam za boje, note i tekstove strane,
lopte, ekrane i zabavne dane.*

*Hvala Vam za epruvete, formule i atome,
prirodne zakone drage srcu mome.*

*Već osam godina prošlo je, gle!
Hvala, školo, hvala ti za sve!*

Domagoj Bosiljevac, Lucija Grbac, Tin Kokotović, 8.b

8. C

Mislila sam da je škola teška i da su profesori strogi, a sada znam da nisam u potpunosti bila u krivu. (Petra, 8.c)

Mislila sam da je znanje nebitno, a sada znam da će nam ono najviše koristiti u životu. (Dora, 8.c)

Mislio sam da je u školi puno teže, a sada znam da nije tako jer sam ipak upoznao dobre prijatelje. (Dominik, 8.c)

Mislila sam da su naši profesori loši ljudi, a sada znam da su upravo oni zaslužni za sva moja postignuća i znanja. (Lukrecija, 8.c)

8. D

Kad sam krenula u školu mislila sam da nebo plače, da je zemlja ravna ploha, da brojeva ima do 10.000, da je sve savršeno na ovome svijetu i da je cijeli život samo igra, a sada znam da sve se temelji na našem uspjehu, prijateljstvu, volji i nadi. (Helena, 8.d)

Kad sam krenuo u školu mislio sam da je to neka strašna ustanova za mučenje djece, no kad sam počeo ići unutra upoznao sam puno prijatelja i da nije tako strašno, a sada znam da sam u školu puno toga naučio u tih osam godina i da imam dovoljno znanja za srednju školu. (Pavle, 8.d)

Kad sam krenula u školu mislila sam da će mi biti zabavno i lagano, a sada znam da je to Grabrić. (Mihaela, 8.d)

Kad sam krenula u školu mislila sam da je sve strašno i dosadno u školi, da su učitelji jako strogi i zločesti, da su djeca bezobrazna... Sad znam da mi je osnovna škola brzo prošla. Falit će mi moj razred, ova škola, profesori i puno sam morala učiti, ali znam da će mi se to isplatiti. (Lucija Katusin, 8.d)

REKLI SU DOVIĐENJA!

A

SRETNO OSMAŠI!

B
Navratite ponekad!

C
MI VAS ČEKAMO.

D
Vaši učitelji misle na vas!

PROJEKT 'ZVIJEZDA U ŠKOLI' GRADA KARLOVCA OSVOJIO JE NAGRADU

„Zvijezda u školi“ je projekt koji provodi Grad Karlovac u suradnji s osnovnim i srednjim školama Grada uz podršku Karlovačke županije. Početkom školske godine 2015./2016. projekt je ušao u četvrtu godinu postojanja s ciljem da se današnje mlade generacije upoznaju s karlovačkom zvijezdom kakva je nekad bila. Istražujući kulturno – povijesnu baštinu učenici uče postavljati pitanja i hipoteze, uče se planiranju, radu na terenu, timskom radu, istraživanju te ujedno savladavaju nastavne sadržaje. Osim rada u školi to se postiže koristeći i povijesno gradsko središte kao učionicu na otvorenom gdje se odvijaju različite aktivnosti na vrlo kreativan način.

Tijekom školske godine naši su učenici svojim dolascima u nekoliko navrata oživjeli Zvijezdu, gdje su prikupljali informacije o prošlosti grada koje su potom prezentirali u raznim radionicama. Posebno zanimljiva bila je kreativna radionica u kojoj su učenici izradili mozaik Zvijezde od keramičkih pločica.

Zahvaljajući predanom radu učitelja i njihovih učenika projekt „Zvijezda u školi“ osvojio je nagradu Europske unije za kulturnu baštinu – Europa nostra 2016. Neovisno stručno povjerenstvo je ocjenjivalo ukupno 187 prijava koje su podnijele organizacije i pojedinci iz 36 zemalja diljem Europe i izabralo pobjednike. Nagrada je najveća počast u Europi u području baštine, a među 28 laureata iz 16 zemalja, Karlovac je jedini iz Hrvatske. Karlovački projekt, istaknulo je u obrazloženju stručno povjerenstvo za dodjelu nagrade, „uključuje dojmljiv broj učenika i učitelja čime pomaže u promicanju lokalnog identiteta i građanskoga ponosa“.

Svečana dodjela nagrade održat će se 24. svibnja u madridskom povijesnom kazalištu Zarzuela.

Donat Horvat i Neno Čabraja, 7.a

INTERVIJU S BOJANOM MEANŽIJOM

Bojana Meandžija, mlada karlovačka spisateljica, objavila je roman Trči! Ne čekaj me... Riječ je o autobiografskom romanu djevojčice u Domovinskom ratu, tada trinaestogodišnjakinje. U dirljivoj i potresnoj priči govori o prvim ljubavima, tulumima, rođendanima i drugim tinejdžerskim preokupacijama u teškim ratnim danima.

- Što vas je potaknulo na pisanje romana?**
Bilo je to neplanirano. Te noći nismo znali hoćemo li izaći živi iz skloništa i tada sam željela ostaviti nekakav trag. Počelo je zapisivanjem datuma na zidu naše drvarnice, tadašnjeg skloništa. Neplanirano je iz toga proizašao cijeli tekst.
- Jesu li svi dijelovi knjige autobiografski?**
Jesu.
- Jesu li svi likovi autentični?**
Jesu, osim dva imena mojih prijatelja s početka romana. Njima sam promijenila imena, ali su apsolutno svi likovi stvarni.
- Jesu li bilješke iz vremena trajanja rata ili je roman nastao kasnije, u nekoj zrelijoj fazi?**
Ne, bilješke su isključivo iz perioda rata. Zabilješke iz drvarnice stoje ondje i danas, a roman je i nastajao u tom periodu, od moje 14. do 16. godine. Samo je jedan odlomak naknadno dodan, 2007. godine, ali roman je zapravo nastao kad sam imala 16 godina.
- Tematika je antiratna, no jeste li ovim romanom htjeli poručiti još nešto?**
Htjela sam zabilježiti kako je izgledalo naše djetinstvo tada, a sada želim poručiti čitateljima da osvijestite radost u malim stvarima poput slobodne šetnje gradom, koja je nama tada bila onemogućena, i da jednostavno uživajte u svakom trenutku.
- Pišete li poeziju?**
Imam jednu zbirku poezije koju sam napisala prije desetak godina. Čuvam je u ladici i zasad nije objavljena, no možda jednoga dana i ugleda svijetlo dana. Ipak, poezija mi je u drugom planu. Više volim pisati prozu.
- Što čitate u slobodno vrijeme?**
Čitam svašta! Nemam omiljenu tematiku, ali odrasla sam čitajući *Malog princa*, *Galeba Jonathana Livingstona* i *Dnevnik Anne Frank* koji preporučam svima koji ga još nisu pročitali. Zaista je životan.
- Jeste li voljeli čitati lektiru?**
Jesam. Oduvijek volim čitati knjige pa sam tako voljela i lektiru. No, ponekad lektira nije primjerena uzrastu. Primjerice, *Malog princa* sam shvatila tek s dvadeset godina, a čitala sam ga za lektiru u 8. razredu. Zato sve što pročitate u osnovnoj školi, ponovite s dvadesetak godina.
- Što mislite o čitateljskim navikama danas?**
Ima djece koja jako puno čitaju, ali se generalno sve manje čita. Uzrok tome je zasigurno i dostupnost raznim sažecima na internetu. No, treba čitati. Čitanjem obogaćujemo rječnik i to se primijeti, čak i u najbanalnijim situacijama kao što je razgovor s prijateljima. Čitanje će vam pomoći u životu, stoga čitajte!

Estela Murganić, Ema Vučinić, Ema Mađar, 7. b

KNJIŽEVNI SUSRET S JASMINKOM TIHI-STEPANIĆ

U srijedu, 4. svibnja 2016. godine u našoj je školskoj knjižnici održan književni susret za učenike 6. C i 6. D razrednog odjela. U goste nam je došla književnica Jasminka Tihi-Stepanić.

Na samom početku predstavila nam je svoj novi roman za mlade „Moja neprijateljica Ana“ koji se, kao i njeni dosadašnji romani „Imaš fejs?“ i „Bacit ću ti kompjutor kroz prozor“, bave problematikom mladih. Tako smo saznali da roman „Moja neprijateljica Ana“ govori o djevojčici Eli koja je odlučila sve poduzeti da postane manekenka. Nažalost, stvari teku krivim tokom i djevojčica postaje anoreksična te tako ugrožava vlastiti život.

Nakon predstavljanja nove knjige spisateljici su postavljena mnogobrojna pitanja. Saznali smo da joj kao inspiracija za pisanje služe upravo učenici jer radi kao profesorica hrvatskog jezika u jednoj osnovnoj školi u Velikoj Gorici i svakodnevno se susreće s djecom i mladima

i njihovim svakodnevnim problemima. Govorila je i o opasnostima interneta i moderne komunikacije na društvenim mrežama.

Spisateljica nam je najavila skoro izlaznje novog romana, petog po redu, tako da se radujemo još jednom zanimljivom i poučnom druženju.

Alessandro Matić, 6. d

OSVRT NA KNJIGU "IMAŠ FEJS?"

Jasminka Tihi-Stepanić, profesorica hrvatskoga jezika, nagrađena je nagradom „Mato Lovrak“ za najbolji roman za djecu i mlade objavljen u 2011. godini. Radi se o njenom prvom romanu „Imaš fejs?“. Istoimena radijska igra nagrađena je posebnom nagradom na 9. Međunarodnom festivalu radioigara za djecu i mlade Prix ex aequo u Bratislavi, koju dodjeljuje Međunarodna unija za dječju knjigu IBBY. Pa sad recite da se ne radi o dobrom romanu!!!

Priča govori o Kati, učenici osmog razreda, koja ima običnu obitelj. Ima mamu, tatu, brata koji ju živcira i psa Crnog. Kata je djevojka koja nije lakovjerna i nije ovisna o internetu. Potpuna suprotnost je njena prijateljica Nataly koja neprestano komunicira s virtualnim prijateljima. Kata spašava svoju prijateljicu kad se nađe u nevolji. Kao što su nam nekad pričali o strašnom vuku koji se preruši u baku kako bi prevario i pojeo Crvenkapicu, tako nam danas ova spisateljica priča koliko opasan može biti Internet. Svatko se može „prerušiti“ u našeg vršnjaka, u dragu i dobru osobu kojoj ćemo vjerovati. Zli i poremećeni ljudi će na taj način iskoristiti mlade i naivne adolescente.

Priča je vrlo poučna jer govori o opasnostima koje prijete djeci i mladima na internetu. Roman nije predugačak pa se nemojte bojati uzeti knjigu u ruke i početi čitati.

Maja Magdić, 6. c

OSVRT NA KNJIGU "BACIT ĆU TI KOMPJUTOR KROZ PROZOR"

Zovem se Lovro Mandić i književni sam kritičar. Ovo što čitate je kratki osvrt na roman „Bacit ću ti kompjutor kroz prozor“ hrvatske književnice Jasminke Tihi-Stepanić.

Jednostavno: knjiga mi se sviđela. Posebno mi se dopao humorističan način na koji je knjiga napisana. Vrijeme odrastanja jako je zanimljivo i kada se o njemu piše i kada o njemu čitamo. Spisateljica je pokazala da razumije sve probleme jednog osmaša, a opisujući stvarne događaje njegova odrastanja, držala me prikovana za knjigu od prve do zadnje stranice.

Knjigu preporučujem svim mladim čitateljima jer će sigurno prepoznati sebe u nekim situacijama, dobro se nasmijati, ali i pronaći odgovore na pitanja o pravom vrijednostima koje oplemenjuju život.

Lovro Mandić, 6. d

OSVRT NA KNJIGU "MOJA NEPRIJATELJICA ANA"

Dragi mladi čitatelji!

Ovim putem želim pozdraviti svu djecu koja vole čitati. Kažu da je čitanje dobra gimnastika za mozak.

Nedavno sam pročitala roman Jasminke Tihi-Stepanić, a naslov mu je „Moja neprijateljica Ana“. Odlična knjiga, baš mi se sviđela. Spisateljica Tihi-Stepanić zna što današnja djeca vole. „Moja neprijateljica Ana“ knjiga je koja će se više sviđeti djevojčicama i svakako predlažem da se knjiga pročita. Ilustracija na naslovnici poticajno je osmišljena, a knjiga je odlično strukturirana. Ja kao književni kritičar mogu reći da je knjiga jedna od neizostavnih u školskoj lektiri zato što govori o jednom problemu s kojim se susreće sve više mladih djevojaka, a to je anoreksija.

Svakako preporučujem da pročitate ovaj roman. Ugodno čitanje!!!

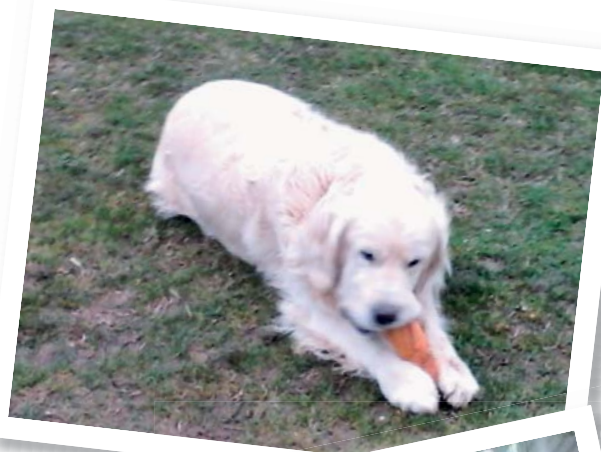
Antonela Jurčić, 6. c

KUĆNI LJUBIMCI

Kućni ljubimac je pripitomljena životinja koja živi s ljudima, ali ne služi za rad. Najpopularniji ljubimci su poznati po svojim odanim ili razigranim karakteristikama i atraktivnom izgledu.

PAS

Kažu da je pas čovjekov najbolji prijatelj. Moj pas Riki koj živi kod mog djeda i bake. On je zlatni retriever i ima 3 godine. Dlaka mu je mekana i bijelo-žuta i jako voli poslastice. Na ovoj slici jede slano pecivo, koje mu je najdraže. Psi su prvi kućni ljubimci, a nastali su pripitomljavanjem vuka.

MAČKA

U djedovu garažu su došle dvije male mačke. Ove mace su crno-bijele sa zeleno-plavim očima i slatkim nosićima. Mačke su mekane i zaigrane životinje, ali u igri s njima treba biti oprezan zbog njihovih oštih kandži. Nemojte dati da vas njihov slatki pogled zavara. U djedovoj garaži napravile su veliki nered.

PAPIGA

Na vikendici imam jednu lijepu smeđe-bijelu macu. Zove se Slatkica. Ona je zaigrana i voli se maziti. Obožava kada je mazim iza uha. Njezina najdraža jela su hrana za mačke i salama. Uvijek mi je zabavno igrati se s njom. Moja susjeda Martina ima papigu. Zovemo je Zurka zbog njezine frizure. Jako se voli sunčati na balkonu. Kada čuje sirenu vozila hitne pomoći sva se nakostriješi i počne kriješati.

Sve životinje su posebne na svoj način. Brinite se za svoje kućne ljubimce. Ako želite imati kućnog ljubimca još jednom dobro razmislite o tome ima li taj vaš novi kućni ljubimac mjesta za igranje, imate li dovoljno odgovornosti za njega i možete li mu pružiti topao i lijep dom.

Nika Bučar

POSJET ZOOLOŠKOM VRTU

U ponedjeljak, 18.4.2016. učenici 5. d i 5. C krenuli su u Zagreb u razgledavanje zoološkog vrta. Žamor u autobusu i radost zajedničkog druženja sve nas je pomalo ispunio. Sat vremena vožnje i eto nas pred vratima velikog bijelog grada.

Razrednice su kupile ulaznice i druženje sa životinjama moglo je početi. Lavovi su bili impresivni, kao i uvijek, majmuni – razigrani, vukovi – podozrivi, deve – samotne i pomalo tajanstvene, a rakuni – znatiželjni i četrdesetak minuta samostalnog razgledavanja brzo je prošlo.

U pratnji vodiča razgledali smo tropsku kuću. Čuli smo zanimljive stvari o zmijama, kornjačama, krokodilima, otrovnim žabama,

šišmišima...Posebno zanimljiv bio je mravojed. Prubudivši se, promijenio je položaj tijela, a zatim se pokrio repom preko glave i nastavio spavati. Prostor u Tropskoj kući bio zagušljiv, a zrak topao i vlažan te ponovo prodisali punim plućima u otvorenom dijelu.

Mala šetnja parkom, još poneki snimak zajedničkog druženja, poneki sladoled i vrijeme za povratak se približilo. Naš dragi Karlovac dočeka nas je u sumrak.

Nika Bučar, 5.d

NAŠI SPORTSKI USPJESI

Učenici naše škole vrsni su sportaši. To su dokazali sudjelovanjem na mnogobrojnim sportskim natjecanjima, ali i dobrim rezultatima. Muška ekipa u odbojci sudjelovala je na poluzavršnom natjecanju Državnog prvenstva u Rovinju. Natjecanje je održano 8.4.2016. godine. Naši dječaci osvojili su 4. mjesto, a igrali su u ovom sastavu: Dominik Brezović, 8.d, Vedran Stojaković, 8.d, Ivan Pečić, 8.d, Antun Begedin, 8.d, Jurica Vukašinović, 8.a, Ivor Ribar, 7.a, Dominik Zoričić, 7.a, Filip Požega, 7.a, Luka Džafer, 7.c.

Uspješne su bile i djevojčice u rukometu. One su predstavljale našu školu na poluzavršnici Državnog prvenstva osnovnih škola u Rijeci 6.4.2016. godine. Osvojile su 4. mjesto, a igrale su u sastavu: Ema Bekić, 6.a, Doris Devčić, 6.a, Mia Savić, 8.a, Marta Janjanin, 7.b, Sara Novković, 8.a, Ema Čović, 5.d, Helena Devčić, 5.a, Matea Bekić, 7.a, Helena Kosanović, 8.d, Ema Gvožđak, 6.d, Lara Martinović, 8.a, Elizabeta Mijoković, 8.a.

Uspješni odbojkaši

Vrlo uspješne su bile naše djevojke i u atletici. Sudjelovale su na poluzavršnom državnom prvenstvu školskih društava osnovnih škola u Poreču. Osvojile su zapažene rezultate i to u sastavu: Dora Kučinić, Lea Novković, Mia Maria Jurinjak, Ema Čović, Kala Majetić, Zita Martinović, Lara Martinović i Tena Vračević.

Nika Vladić, 5.d

Uspješne rukometašice

Vrsne atletičarke

LEA NOVKOVIĆ, DRŽAVNA PRVAKINJA U VIŠEBOJU

Naša „munja“, Lea Novković iz 6. a razreda ponovno je zabljesnula na atletskom nebu.

Među najboljima u državi, na nedavnom Državnom prvenstvu u Čakovcu osvojila je niz medalja u kategoriji mladih kadetkinja: bacanje wortexa 1. mjesto, trčanje na 600 metara 1. mjesto, trčanje na 60 metara 2. mjesto, skok u dalj 2. mjesto i trčanje na 80 metara s preponama 3. mjesto. S ukupno 2812 bodova osvojila je 1. mjesto u petoboju u državi! To su zaista sjajni uspjesi u puno različitih disciplina.

Bit će zanimljivo dalje pratiti njene rezultate, jer tko zna gdje joj je kraj.

*Ema Bekić,
Ita Benčić i Leon
De Trempis, 6.a*

NIKAD PORAZ – SAMO LEKCIJA

David Grudić je učenik 7.c razreda naše škole i uspješan sportaš. Bavi se kickboxingom skoro četiri godine, no uspjesi su stvarno izuzetni. Osvojio je zlato na prvenstvu Hrvatske, a najveći uspjeh koji je postigao je prvo mjesto na Europskom kupu. Na tom natjecanju pojavi se svake godine više od sedamnaest država, oko pedeset klubova, odnosno oko pet tisuća natjecatelja. Proputovao je mnogo, natjecao se u Sloveniji, Austriji, Italiji, Slovačkoj i uvijek se vratio s nekom od medalja. Do sada ih je sakupio ukupno trideset, a i jedan pehar se našao među osvojenim trofejima. Kaže da bavljenje tim sportom traži odricanja, svakodnevni treninzi, vikendom pak natjecanja, a tu su i školske obveze. I nije uvijek sve tako bajno- jednom je slomio lijevu ruku, jednom je primio nock-out i pao u nesvijest. Kaže da ga je uvijek nosila misao: nikad poraz - samo lekcija.

Ema Strinić, 7.c

ONI DOLAZE...

Mlada nada karlovačkog sporta

Lora Burić je odlična učenica, tiha, marljiva i samozatajna. Omiljena je u 5. d razredu, no ona je i uspješna sportašica. Naime, Lora se od svoje sedme godine bavi kuglanjem. Za sve je „kriva“ njena mama koja ju je vodila sa sobom na treninge kuglanja. I tako je naša Lora zavoljela taj sport. Sada redovito trenira dva puta tjedno. Upornost, marljivost i talent donose uspjeh, zapravo, niz medalja kojima se Lora ponosi- četiri zlatne, pet srebrnih.

Sudjelovala je državnom prvenstvu 2014. i 2015., a iste godine proglašena je mladom nadom karlovačkog sporta. Lora kaže da se veseli svakom novom treningu i turniru. Mi joj želimo da tako i ostane.

Petra Merkaš, 7.c

ZLATO I BRONCA NIKE I LUCASA RADOVIĆA NA SVJETSKOM KUPU U KICKBOXINGU

Blizanci Nika i Lucas Radović, učenici 6. a razreda, ponovno su ostvarili izniman uspjeh na međunarodnim natjecanjima u kickboxingu. Na posljednjem turniru u Austriji, u Matterbergu, Lucas je osvojio zlatnu medalju u kategoriji do 32 kg, a Nika srebrnu u kategoriji do 37 kg.

Desetak dana ranije, 12. - 15. svibnja u Budimpešti se održao Svjetski kup i okupio više od 2300 natjecatelja iz 38 država. U tako jakoj konkurenciji Lucas je osvojio zlatnu medalju u kategoriji mlađih kadeta do 32 kg „under green“, a Nika je osvojila broncu u disciplini „point fighting under green“. Zaista se ne događa često da se možemo družiti sa svjetskim prvcima. Jedino nas još zanima tko je pobjednik kad se posvađaju kod kuće?

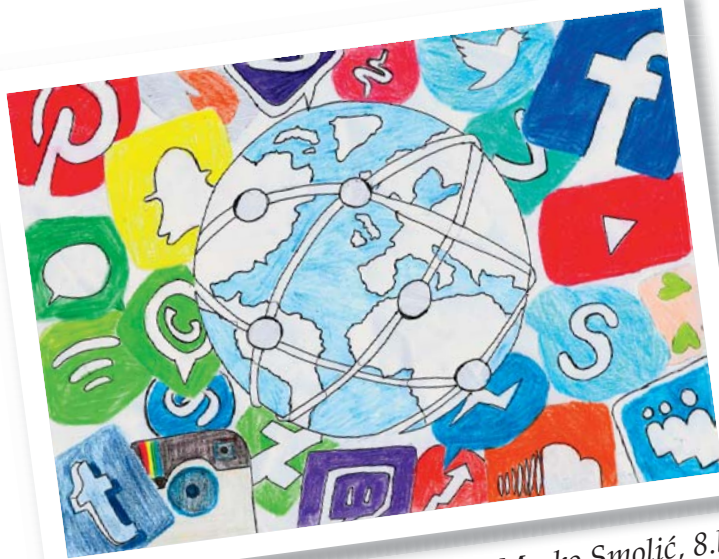
Ema Bekić,

Ita Benčić i Leon De Trempis, 6.a

Nevjerojatne činjenice o internetu

- Prva internetska stranica bila je info.cern.ch, a pokrenuta je 6.kolovoza 1991. Stranica je sadržavala samo 153 riječi, odnosno definiciju World Wide Weba, a i danas je online.
- Internet je nekoć bio samo jedno računalo! Kada je 1989. Tim Berners-Lee izumio World Wide Web, čitav je projekt bio na jednom jedinom, njegovom računalu. Prvi server bio je NEXT Computer kojeg je koristio Tim Berners Lee.

Ena Veljača, Tena Stanojević i Marko Smolić, 8.b

- Google je od vlasnika Garfielda, morao kupiti domenu gmail.com, kojom se Garfield.com dotad služila za pružanje besplatne mail usluge.
- Prva svjetska web-kamera služila je za promatranje aparata za kavu. Upravo tako! 1991. Sveučilište u Cambridgeu instaliralo je prvu web-kameru koja je služila zaposlenicima kako bi vidjeli koliko je kave ostalo u loncu jer doći do aparata i vidjeti da je lonac prazan može biti veoma frustrirajuće.
- Internet je najbrže rastući medij ikada. Trebalo mu je samo četiri godine kako bi privukao 50 milijuna korisnika dok je radiju za to trebalo 38, a televiziji 13 godina.
- Svake minute objavi se 100 sati videa na Youtube.
- Dnevno se na Facebooku objavi 350 milijuna slika, pošalje 10 bilijuna poruka te se 4,5 bilijun puta pritisne like.
- Prihod od oglašavanja koji ostvari Google je veći od cijele tiskarske industrije u Americi.
- U Kini, postoje kampovi za liječenje ovisnosti o internetu.
- Na vrhu Mont Everesta je dostupan internet.
- Svake minute se pošalje 204 miliona e-mailova. Dnevno se u prosjeku pošalje 250 milijardi.
- Pretpostavlja se da ima oko 617 miliona web-stranica.
- Jedan od šest parova koji su stupili u brak danas upoznali su se na internetu.

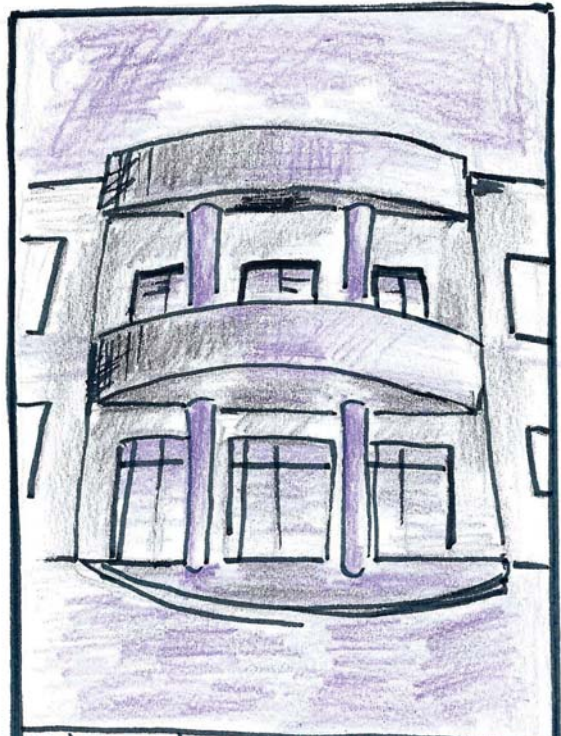
Preuzeto sa: <http://www.index.hr/>, businessinsider.com, www.studentski.hr, www.vecernji.hr

NAŠIH 25 GODINA

1991. godine

izgrađena je naša škola.

Tijekom ratnog razdoblja nastava je bila otkazana i povremeno se održavala putem radija.

1996. godine pojavila se sportska dvorana u kojoj su učenici mogli trenirati tjelesni.

Naša škola mnogo je puta obnovljena i uljepšana, u čemu ponekad aktivno sudjeluju i sami učenici.

Ove godine (2016.) OŠ Grabrić slavi 25 godina postojanja. Sretan rođendan!??

Napravila:
Vera Enr, 7.1)

Mojoj ŠKOLI

*Ova pjesma mojoj je školi na dar,
jer imati 25 godina nije mala stvar.
Želimo ti još puno zdravih godina,
uz što manje bučnih odmora*

*Da tvoj krov dobro nam glave čuva,
da uvijek imaš vode i ne nestane struje.
Čuvat ćemo tvoje stolice, klupe i hodnike,
za neke nove tvoje učenike.*

*Zato smo ove godine u tvoje ime,
smislili brojne pjesme pune rime.
Od srca ti želimo sretan 25. rođendan,
danas je svatko od nas na tebe ponosan.*

*Zajedno ćemo našoj školi reći hvala,
što je puno dobrih generacija dala.
Budi uvijek baš takva kakva jesi,
jer školo Grabrik najbolja si.*

Tena Peretić, 3.a.